uurida, ja kui Heinakuu 17. pääwal 1524 Seisustepääw Tallinnas kokku tuli, siis oli ka see tünnik leitud. Riia Bürgermeister Jürgen Koning'i ettepanekut mööda laskis Tallinna Raekohus Heinakuu 21. pääwal tünnikut Raekoja kohtusaali tuua ja awalikult lahti teha. Seal leiti siis ka raamatuid ja kirjasi, mis Antoniuse waenulist tallitust Lutheruse kiriku wasta selgeks tegiwad, ja anti neid pärast läbiwaatamist Riia saadikute kätte. Nüüd oliwad kõik tunnistused Antonius Bomhouwer'i hukkamõistmiseks rusuwal selgusel käes. Seisused oliwad juba Heinakuu 19. pääwal mõistnud, et Antonius surma-süü alune olla ja oliwad teda Riia linna hoole alla annud, tulewa Maapääwani kindla wahi all pidada. Seal pidiwad kõik seisused ühel meelel tema üle kohut mõistma. Iseäranis sai otsuseks tehtud, teda mitte Katholiigi waimuliku kohtu kätte anda, sest seal oleks teda muidugi kõigest süüst lahti mõistetud. Sellega näitas Antonius Bomhouwer'i asi tema kohta lootusetaks läinud olema. Riia linn pidas teda kõwas wangis ja armu peale ei olnud seisuste poolest palju mõteldagi. Ometigi sündis aga midagi, mis teda wägiwaldsest surmast peastis.

See asi tegi Tallinnas palju kahinat ja wennad püüdsiwad muidugi tema asja kergitada. Iseäranis astus Bartelt Bomhouwer oma wenna

eest wälja ja oskas toimetada, et ka teised sellest asjast osa wõtsiwad. Küünlakuu 2. pääwal 1525 astusiwad Bartelt Bomhouwer, suure Gildi Eltermann, kaks teist Eltermanni ja kõige koguduse saadikud Raekohtu täie koosoleku ette. Nemad seletasiwad, et Antonius Bomhouwer juba kaua aega Riigas tornis ja paelus peetud saada ja sedawiisi kõigest tarwilisest juhatusest ja Jumalasõna õpetusest ilma olla. Sedawiisi ei wõiba tema iialgi õiget teed leida. Saaks teda aga hoolega Jumalasõna kuulda lastud, siis wõiks tema ehk weel peastetud ja omaist eksitusest pööratud saada. Sellepärast palusiwad nemad, et Raekohus wend Antoniuse eest kostaks. — Raekohus ei olnud selle wastu, ja juba selsamal pääwal sai kiri Riiga saadetud ja palutud, eestkostmise pärast Antonius Bomhouweri eksitust armulise nõunpidamise alla wõtta ja teda halastuse pärast Ewangeliumi õpetusest osa wõtta lasta.

Riigas ei leitud järelandmiseks kohe nõnu. Kõige wähemast ei arwatud ilma käemeheta iiht nii kardetawat inimest lahti lasta wõima. Aga wennad Tallinnas oskasiwad Riigas hulga täht-said kodanikkusi leida, nagu: Hinrik Kassmeyster, Hinrik Warmbeke, Wolter Santinek ja Markes Parperdes, kes wangi eest head seista lubasiwad; ka tõutas Antonius wandega, et tema edaspidi Riia